

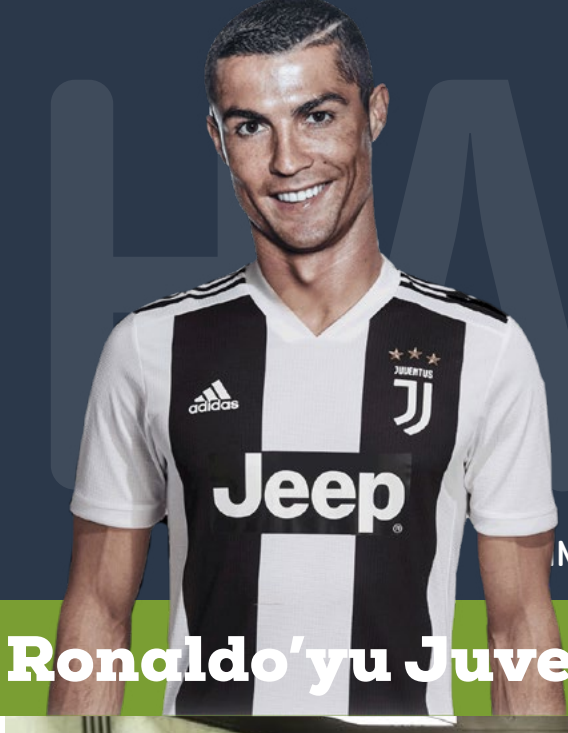
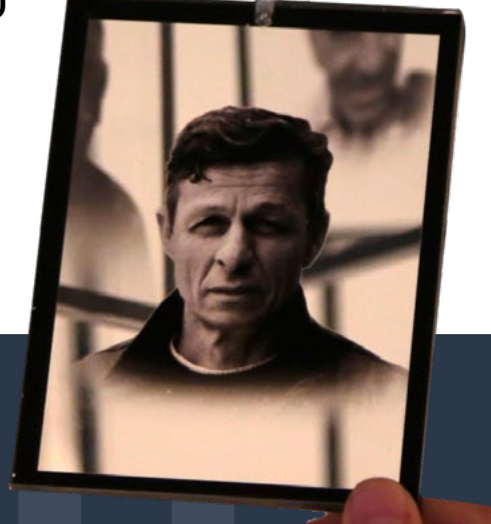
İktidar uğruna 250 kurban

Darbe girişimini günler öncesinden haber alan Erdoğan, MİT Müsteşarı ve Genelkurmay Başkanı bu girişimi engellemek yerine bir an önce ve istendiği formatta olması için her şeyi yapmışlar. Öyle bir şey olmalıydı ki hem başarılı bir darbe olmamalı hem de birileri darbe yapmış gibi görünmeliydi. Ve aynı

zamanda kan akmalıydı, insanlar ölmeliydi ki dost düşman herkes ortada kanlı bir örgütün varlığından asla şüphe etmesin. Zor ama güzel "proje" değil mi? Ve Erdoğan bunu başardı. 15 Temmuz gecesi bunu başarmanın gururuyla kameralar karşısına çıktığı zaman yanında konuşlanan Damat Berat Albay-

rak'ın gülücükler dağıtması boşuna değildi. Evet, Damat'ın yüzünde bu gülücüklerin açması için 250 kişinin hayatını kaybetmesi lazımdı ve kaybetti.

MEHMET YILDIZ'IN HABER İNCELEMESİ 7'DE

724 GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 538

14-15 TEMMUZ 2018 HAFTASONU

WWW.TR724.COM — @TR724COM

Ronaldo'yu Juventus'a götüren sebep: Şampiyonluk sayısı

HASAN CÜCÜK'ÜN YORUMU 14'TE

Masadaki ajandaları anlama rehberi

Yeni kabineden de anlaşıldığı üzere aslında ortada parti filan kalmamış durumda. Kurucu kadrodan bir kişi bile yok artık. Sadece icraatçı olarak değil, partiden ismi bile silinmiş durumda. Pek çoğu korkudan bir yere kımıldayamıyor, ağızını açamıyor... Aksi halde hain ilan edilmesi, ailesinin kaçırılması işten bile değil. Büyük Ajanda'nın sahipleri son derece profesyonel bir şekilde Erdoğan'ı bir yandan maşa olarak kullanıp, kendilerine düşman olarak gördükleri her şeyi yok

ettirirken diğer yandan onu muazzam bir sessizlikle yalnızlaştırmayı başardılar. Artık ortada parti, siyasi görüş filan yok. Erdoğan ve ailesi var. Dolayısıyla bundan sonra yaşanacak tüm sıkıntılar, kötülükler ve melanet artık tamamen Erdoğan ve ailesinin üzerine yapışıp kalacak. Kendisi de gönüllü olarak bu işe soyunan Erdoğan da şüphesiz boş durmuyor. Bir yandan çaresizce kendi silahlı milislerini hazırlarken, diğer yandan halkın arkasında sonsuza kadar duracağına dair

bir kanaate sahip. Şüphesiz yanılıyor... Tarih boyunca öyle olmuştur. Erdoğan'ın yalnızlaştırma sürecinde artık son aşamaya gelindi. Bize göre "Tek Adam" rejimi, Erdoğan kendince hilafet zannediyor ama Ergenekon günah keçisi sürecini Bahçeli eliyle tamamlamış durumda. Bir iki küçük rötuş kalmış o kadar. Artık istedikleri anda yine düğmeye basacaklar yeni bir faz geçecek ve tıpkı Malezya'da olduğu gibi "Vay alçak demek ki gerçekmiş tüm iddialar" fazına geçirilecektir toplum.

NACİ KARADAĞ'IN YORUMU 2-6'DA

İşadamları bavulları topladı, rota Almanya

24 Haziran 2018 Pazar günü itibarıyla Erdoğan tipi başkanlık rejiminin milletten de onay alması en fazla patronların uykusunu kaçırdı. Beyaz Türklere has bir korkunun ötesine geçildi. Etnik kimliği, meşrebi, ideolojisi, inancı farklı insanlar "tek adam" rejiminde başlarının her an derde girebileceği endişesini taşıyor. Mevzuatı fazla esnek olmasa da en fazla tercih edilen adres Almanya.

Türk Telekom, TNet, Vodafone, Turkcell, Microsoft ve Netaş gibi telekomünikasyon sektörünün en büyük şirketlerinde üst düzey idarecilik yapmış isimler de Almanya'da ya şirket kuruyor ya da yönetici olarak yabancı şirketlere transfer oluyor. Adalet ve Kalkınma Partisi'ne (AKP) yakın müteahhitlerin de yüz milyonlarca euro büyüklüğünde yatırım için müracaatta bulunduğu konuşuluyor.

SEMİH ARDIÇ'IN ANALİZİ 12'DE

Yeni devletin yönü

15 Temmuz sonrasında tüm general-amiral kadroları toplamının yüzde ellisi darbeci oldukları iddia edilerek TSK'dan tasfiye edildi. Tüm subay kadrosunun da benzer oranda tasfiyesi söz konusu. Bu bir darbedir! Bu devletin el değiştirmesidir. Bunun sebebi, Türkiye'nin 250 yıllık ana rotasının değiştirilmesidir. Gemi artık tehlikeli sularda. Suriye'de Rusya ile iş tutan, Rusya'ya nükleer santraller inşa ettiren, Moskova'dan hava savunma sistemi tedarik eden, Putin'le dost olan bir Ankara yönetimi var. Ayı ile aynı yatağa giriyor ülke!

MEHMET EFE ÇAMAN'IN YORUMU 9'DA

MASADAKİ AJANDALAR

Türkiye’de yarım yamalak da olsa hukuk olabileceğine inanıp, ilk hayal kırıklığı yaşayanlardan (Tabii ki son dönemi söylüyorum) biri Ermeni vatandaşımız olan dilbilimci Sevan Nişanyan olsa gerek.

Ailen sana böyle şahane bir isim koymuş, git mucit ol, bilmem ne ol değil mi? Ne işin var fikirle, siyasetle, bilmem ne ile... Toriçelli gibi bir adın var, doğuştan şanslısın git işte ne bulaşırsın etliye sütlüye! Düşünsene “Profesör Nişanyan’a Nobel Edebiyat ödülü verildi” diye Anadolu Ajansı haberleri görmek de mümkündür mesela!

Geçelim.

Onu kafaya takanlar –ki birazdan kimler olduğunu yazacağım- hayatını kodeste tamamlamasını isterken bir yolunu buldu ve “Kuş uçtu” mesajıyla kırıp Ege’nin karşı kıyılarında bir yere attı kapağı.

Seçimden önce pek bir umut doluydu. Siz bakmayın ağzının bozuk, oldukça karamsar görünmesine, alabildiğine romantik ve o pos bıyığın altında narin ruhlu bir İstanbul efendisi gizlidir Nişanyan’ın.

Kendisini görmüşlüğüm ya da bir dostluğum filan yok, yazılardan çıkarıyorum bunu. [Söyle bir yazı](#) yazdı 4 Haziran tarihinde: “[Filmin sonu görüldü mü?](#)”

Özetle şunu söylüyordu Sayın Nişanyan: “25 Aralık 2013’te Tayyip Erdoğan’ın saltanatı sona ermişti. Demokrasiyi bir yana

birak, hiçbir rejimde o çapta darbe yiyen bir lider ayakta kalamaz. Oğluyla paraları sıfırlama konuşmasını dikkatle dinle. Beni o kayıta çarpan şey hırsızlık değil (o da var elbette); yenilmiş ve yalnız kalmış bir adamın yorgun mırıltısı.

Ancak masif silahlı güç kullanarak ayakta kalabilirdi. Besbelli öyle bir gücü yoktu. Ordu sadık değildi; hiçbir zaman olmadı. Askere ve polise “ateş” emri verse, Ekim 1989’da Erich Honecker’in başına gelenle karşılaşması kaçınılmazdı. Bıraksalar düşerdi. Bırakmak işlerine gelmedi. İşlerine yarayacak bir araçtı. O aşamada düşse memleketin başına olmadık belalar açılabilirdi. Irak, Suriye, Libya örnekleri tazeydi.”

Ardından onu sıkıştıranların üç şart masaya koyduklarını tahmin ediyor: “Bir, Ergenekon soruşturmalarına son verilecek ve mahkumlar salınacak. İki, Kürt açılımına son verilecek. Üç, orduda Cemaatçi yapılanmanın tasfiyesine yol verilecek.”

Karşılığında ise muhatapların (burası epey bulanık) yumuşak iniş vaat ettiği tahmininde bulunuyor.

“Kabul etmek lazım ki üstüne

düşen görevi hakkıyla yerine getirdi.” diyor sonrasında...

Yazının tamamını Nişanyan’a ayırıp beleşten köşe doldurmak niyetinde değilim meraklanmayın. Yukarıda linkini verdim oraya göz atın, hatta daha fazlası var, seçimden sonra da hadi gel köyümüze geri dönelim çaresizliği yazısı da...

Ve şu cümleyi kurdu maalesef: “Geldiğimiz noktada Türkiye’de bana ve benim gibilere hayat alanı kaldığını sanmıyorum...” (BKZ [“onlar kazandı”](#) başlıklı yazısı)

Aynı şeyleri düşünüyorum aşağı yukarı ama sadece gizli özne konusunda hem fikir değilim. Bir de “**masaya konulan üç şey**” meselesinde...

“Yenilmiş ve yalnız kalmış bir adamın yorgun mırıltısı.”

İnsan dilbilimci olunca böyle şahane retorik yapabiliyor. Getirin aklınıza günde elli kere sağa sola “Eyyy” diye atarlanıp şarlayan Tayyip Erdoğan’ı, bir de o telefonda kısık sesle konuşan munis, tırsak kişiyi...

Tarihi bir kırılma noktası o gün o an ıskalanmıştı belki, bilemiyorum. Belki de çok daha bü-

yük bir resim var ve biz içindeki figürler olduğumuz için henüz idrak edemiyoruz... Tam olarak edebilir miyiz de emin değilim.

Ülkemizde izleyebilecek televizyon kanalı kalmadığı için mi, yoksa giderek vahşi yaşam ortamına dönüştüğümüz için mi bilemiyorum ama şahsen National Geographic (bu kelimeyi yazana kadar bitiyorum arkadaş!) izlerken çözümleyebiliyorum Türkiye'nin genel hadisatını.

Bir belgesele denk geldim. Sırtlanların sürüye yaklaşımını anlatıyor. Bir süre sürüyle beraber koşuyor sırtlanlar. Asla yalnız avlanamadıkları için, en zayıf düşmanlarını bile birkaç kişiyle ancak yere indirebilecek cesaretleri oluyor sırtlanların. Sürüyle epey koştuktan sonra onlardanmış hissiyatı mı oluşuyor nedir bilmem, kanıksıyor avlanacak sürü, beraberce koşarken, birer birer ayırıyorlar genelden avlayacakları hayvanatı. Sonra çullanıyorlar üzerine. Örnek bir video bulmaya çalıştım ama çok başardığım söyleyemem, [su video](#) belki biraz fikir verebilir.

Nişanyan'ın yanıldığı şey masadakilerdi bence. Masaya konulan şeyin sayısı üç olmadığı gibi ucu açık bir çıkar birliği ve anlaşmasına varıldı o dönem kanaatimce. Çünkü 28 Şubat döneminde ya da sonrasında Ergenekon davalarından hemen önce yalnız avlanamayacaklarını çok iyi test ederek anlamıştı birileri.

Sürüyle beraber koşan biriyle anlaşıp, arzu ettiklerini o sürüden ayırarak çullanacak, böyle böyle arzu ettikleri avlanma sezonunu başarıyla tamamlayacaklardı. Nişanyan şurada haklı; evet kabul etmek lazım ki Er-

doğan üzerine düşeni hakkıyla yerine getirdi ve getirmeye devam ediyor.

Çok kişiden duymuşumdur, bu adam bu kadar entrikayı, bu kadar kusursuz yapabilecek bir kapasitede değil, nasıl oluyor da oluyor?

İşte sorunun cevabı burada. Çünkü yalnız avlanmıyor, çünkü sen beraber koştuğunu zannederken aslında ona verilen sürüden ayırıp yalnızlaştırma işini yapıyor... Bir süre avının aşamasına bakarak avın geneli hakkında kanaat edinemezsiniz sevgili okurum.

Ve Nişanyan'ın büyük yanılgılarından biri de "Ordudaki cemaat tasfiyesi" bölümü.

Elbette o da var ama gerçeğin tamamı bu değil, bir kısmı belki... Şu anda hala büyük bir nefret ve şiddetle cemaate yapılan zulüm gösteriyor ki yapılan iş ne Ali Bayramoğlu gibi şapşık vakanüvislerin "cemaat eski mevkiine püskürtülüyor" romantizmi ne de Siyasal İslamcı cemaatin kiminin inanarak, kiminin işine geldiği için söylediği, "Türkiye millileşiyor, kendi değerlerine sahip çıkılıyor, artık eskiye Türkiye, emirleri uygulayan hükümet yok!" türünden bir pratik değil. çok daha köklü, çok daha derin bir mesele var... Topyekün Türk değerlerinin, kazanımlarının, muhafazakarlığının, dindarlığın ve son tahlilde bizzat İslam'ın tasfiyesi. Ali Bulaç'ın deyimiyle 100 yıllık bir birikimin heba edilmesi operasyonu bu yapılanlar. ([BKZ](#)) Bu arada Ali Bulaç'ın da ajandaya isminin girmesinin en önemli sebeplerinden biri de bu sanırım: İstanbul Büyük şehir'den beri yakından tanıdığı bir karakterin adım adım imha edici olarak yetiştirilmesinin canlı şahidi oluşu ve

bunu tarihe not düşüşü.

Büyük Ajanda sahiplerinin amacı belliydi, muhatapları ise küçük bir not defterine sahipti ve genelde intikam alınacaklar listesi oluşturmuştu. Hakkını teslim edelim bir de vefa gösterilecekler listesi vardı ve sektirmeden hepsini hatırlayacaktı zaman içinde.

Ve kendi uygulama planlarını masaya maddeler halinde koymadılar o gün Tayyip Erdoğan ve AKP'yi sımsıkı kucaklayanlar. Bir ajandaları vardı ve bunu ucu açık bir sözleşmeyle sabitlediler sadece: **Denileni yaptığın sürece sıkıntı olmayacağını garanti ederiz!**

Şiir okuduktan sonra 6 aylık hapisane sürecinde özellikle Açar ile özel ilgi gösterilmiş, bizzat yanına ilginç isimler ziyarete yollanmıştı kahramanımızın. Bunlardan biri de Yiğit Bulut idi ve bu ismi o zaman kendi ajandasına yazmıştı Erdoğan. Jöleli muhabbetinin de kökeni buradadır. Aışan meselesini de küçük ajanda ayrıntısını bilmezseniz anlayamazsınız. Aışan da vaktiyle onu hapisanede ziyaret eden (kim, ne için götürdü bilemiyorum) kişilerden biriydi. Keza Rıdvan Dilmen meselesi de tek başına bir olay değildir, işin Aziz Yıldırım ve Şike Süreci ile ilgisi vardır.

Masada iki ajanda vardı, biri Erdoğan'ın küçük ajandası, diğeri ise onu kısıvrak yakalayanların büyük ajandası. Enseniden kavrayanlar, kendi ajandalarına bulaşmadıkça onun kişisel gündemine bulaşmamaya dikkat edeceklerinin de garantisini verdiler sanırım.

Açın o dönemin gazetelerini okuyun, bugün Yargıtay'da, Danıştay'da ya da yüksek yargının herhangi başka bir koltuğunda bulunan kişilerin daha mesele bu kadar deliliğe dönüşmeden, **“cemaat bitecek, burs verenler bile terörist sayılacak, onbinlerce kişi hapis-haneyi boylayacak”** türünden açıklamalar yapıyordu.

Yapmasına yapıyordu da cemaat medyası tıpkı Nişanyan gibi ülkede az buçuk, kör topal da olsa hukuk var zannediyordu. “Olur mu öyle şey canım, gazeteğe el mi koyacaklarmış? Anayasa denen şey var, yapamazlar!” filan diyorlardı.

Ve o günden itibaren neredeyse her gün **“Bu kadarını yapamazlar”** dediğimiz her şeyi yaptılar hep.

Ama hep...

“Tepemi attırmayın iki savcı ile hepinizi terörist ilan ederim” meselesi değil anlatmaya çalıştığım. O da doğru olabilir...

“Buradan çıkacağız ve çoluk çocuk acımadan hepsini içeri atacağız” diye edilen intikam yeminlerini de ima etmeye çalışmıyorum ama elbette o da doğru olabilir...

Bu kısmı sayısız örnekle detaylandırmak mümkün ama sanırım maksat hâsıl oldu. Geçiyorum...

Aslında yapılan şey çok basit-

ti. *“O sarı ineği vermeyecektik”* diye bir ibretlik kıssa var ama her seferinde kimse sarı inek olmayı kabul etmediği için süreci de durduramaz olayın yaşayanları. Sarı inek meselesini bilmeyenler internetten okuyabilirler.

Ülkenin en önemli birikimi cemaatti. Bizzat Anadolu'nun kimsesiz, ezilmiş, fakir insanları okumuş eğitilmiş ve kişisel kazanç yerine “adanmışlık” felsefesiyle başkası için yaşamaya başlamıştı. Ki bence Fethullah Gülen Hocaefendi'nin en önemli başarısı da budur. Sıradan Anadolu gençlerine çok büyük bir ufuk çizmekle kalmamış, bu işin pratiği için şartları da oluşturmuş.

Ne yapmış?

Misal, küçük Anadolu esnafına bir mefkure vermiş. Dünyayı değiştirebileceğine dair inanç aşlamış. Çemişkezekli araba tamircisi Tayland'da okul açmayı göze almış. O güne kadar kimsenin hesaba almadığı sıradan insanlar, haritada yerini bilmediği yerlere gidip eğitim sistemi kurmuş, gittiği her ülkenin, kültürün takdirini kazanmış.

Üstelik bütün bunları açıktan yapmış. Siz bakmayın cemaat de şeffaflaşmalı, türünden art niyetli taleplere, bunların hepsi olabilecek en açık yerden, cami kürsüsünden paylaşılmış. Daha nasıl açık olsun ya Hu?

Ergenekon ya da adını ne koyarsanız koyun (Ki ben Ergenekon'un daraltıcı bir işaret sıfatı olduğunu düşünüyorum, özne çok daha büyük ve tahminlerin ötesinde bence) avcılarının daha önce birkaç kez deneyip başaramadığı bir kitleden bahsediyoruz. Açık söylüyorum, Cumhuriyet döneminin, belki son 500 yılın en büyük insan birikimi, kalitesini Erdoğan

ile yapılan bu ajanda kardeşliği ile yok etmeyi başardı bu kişiler. En azından bir dönemi kapatmayı bildiler. Şüphesiz bu kadar birikimi, insanı ocaklarda yakmadıkça, sabun yapmadıkça yok edemezsiniz. Daha önemlisi Allah murat etmedikçe ne yaparsanız yapın bitmez meselesi ayrı bir fasıldır şüphesiz. Ama görünen şudur ki, üç yıl öncesinin Türkiye'si ile bugünkü Türkiye arasındaki en temel fark, içinden cemaat çekilip alınmış olmasıdır. Ülkeden bu topluluğu (Elbette başka parametreler de vardır, haksızlık etmeye-yim) çekip aldığınızda geriye, saçma sapan, yalanlarla yürütülmeye çalışılan, iptidai Ortadoğu memleketlerinden hallice bir şey kalıyor işte!

Erdoğan'ın en büyük başarısı cehaleti organize ve güdebilme yetisidir. Bu organize olmuş cehalet eğitilmiş kitleyi canlarını yaka yaka yok ederken, büyük ajanda sahipleri yıllardır hasretini çektikleri bir manzarayı zevkle izlediler. Bunların zurnadaki son deliği sayılabilecek Perinçek'in *“Türk yargısı altın çağını yaşıyor”* derken tam da bunu kastediyordu.

En büyüğünü öncelikle halletmeleri gerekiyordu. Geriye kalanları halletmek çok kolaydı hem ajanda sahipleri hem Erdoğan için.

Medyasına, bankasına, eğitim kurumlarına, esnafına, öğrencisine, ev hanımına, bebeğine, kedisine, köpeğine, evine, binasına, yurduna, okuluna ne varsa saldırdılar, çöktüler, darımadığın ettiler. Ve tam da istedikleri gibi gitti her şey, ülkede bir tane insafı ve izanlı kişi çıkıp da *“napıyorsunuz kardeşim?”* demedi, diyemedi.

Sonrakiler çok kolay oldu za-

ten... Daha da kolaylaşacak üstelik... Sadece son derece ağır bir final var, (yazı çok uzun oldu demezseniz devam ederim, ettim, siz yorulduysanız kalan kısmı bir sonraki oturumunuzda okursunuz) o da çok uzakta bir tarihte değil gibi. Dediğim gibi Allah'ın muradını hesaplamayanlar üzülecektir şüphesiz.

Bu sebeple son süreçte bazı isimlerin üzerine niye bu kadar ısrarla düşüldüğünü anlamak mümkün. Ahmet Altan Ergenekon'un ajandasındaydı, yani büyük ajandadaydı... Keza çoğu kişinin adına bile bilmediği haber müdürleri filan. Ergenekon o zamandan beri not etmişti bu kişileri ve şu anda intikamın en insafsızını almaya devam ediyorlar. Baransu da, Hidayet Karaca da büyük ajandada ismi olanlardandı. Can Dündar ise Tayyip Erdoğan'ın küçük ajandasında olduğu için kaçabildi. Hayko Bağdat ajandalara girebilecek kadar cürme sahip değildi o zamanlar, şimdi de pek değil de polemik olmasın şu sıralar zaten hırpalanıyor!

ERDOĞAN'A ADNAN OKTAR DOSYASINI KİM VERDİ

Cumhurbaşkanı kedicikler hakkında ne düşünüyor

Furkan Vakfı olayına da, Adnan Oktar meselesine de böyle bakmakta fayda var.

Oktar iki yönüyle her iki ajanda da bulunan isimlerden biriydi. Adnan Hoca, beğenin beğenmeyin kendince bir yol seçmiş ona göre giden bir kişi. Yönteminden rahatsız olabilirsiniz ama kendisine atfedilen suçlamaları gördünüz mü? Yalanın ve saçmalığın bu kadar danis-

kasına bile inanılıyorsa, ülke çığırından epey çıkmış demektir.

Oktar vaktiyle kaç Ergenekoncunun kızını elinden aldı, ailesini birbirine düşürdü bilmiyorum ama. Daha önce iki önemli büyük operasyona muhatap oldu. Adil serdar saçan ve bugünkü pek çok hukuki cinayetin başkanı Hakan Yüksel gibi (Şimdi Yargıtay'da mı Danıştay'da mı bilmiyorum) isimlerin özel ilgi alanındaydı.

“Başkanlık sistemi ülkeyi böler” türünden bahtsız (!) açıklamalar yaptığı kadar Nadire İçkale meselesinden dolayı da Erdoğan'ın küçük ajandasındaydı Oktar. Kendisi nicedir bu durumu hissetmekten öte biliyordu. O yüzden cemaatine “Münafıklar” ve “İngiliz Derin Devleti” gibi iki

İkincisi, ister Yahudilere yanaş, ister adamlarını Vatikan'a yolla Papa ile sırnaş Ergenekonculara yönelik bir af dileme girişiminin olmadıkça kolay kolay kurtulamazdı.

Kurtulamadı da...

Açın bakın dönemin haberlerini nasıl da acımasızca girişmişler Oktar'a ama baştaki belgesel metaforunda anlatmaya çalıştığımız gibi, sürüden ayırıp

avlanmayı henüz keşfetmedikleri için Oktar'ın çok ağır yaralar almasına rağmen işini bitirememişlerdi.

Bunlar için mesela Tuncay Özkan'ın [su](#) haberine bakabilirsiniz ya da Ergenekon'un resmi yayın organı Hürriyet'in [su](#) haberine. [Su](#) haber çok ilginçtir mesela. Ve de [su](#)...

Ki günümüz havuz medyası [bu haberleri](#) edit bile etmeden [aynen yayınlamayı](#) tercih ediyor. (Ayrıca [BKZ](#)) Adnan Hoca'nın son bir çaba büyüttüğü “Münafık gulyabanisi” de işe yaradı şüphesiz. Son çare Ahmet Hakan'ı da araması anlamsızdı, Soner Yalçın olsa belki ama Ahmet Hakan yaralı bir parmağa teşarşür edecek adam değildi.

hayali düşman gösterip habire onlara yürüdü.

“Tayyip Hocam” içerikli strateji ise iki yönüyle başarısız olmaya mahkûmdu. Birincisi Erdoğan gibi kini, dini olan birisinin affetmek gibi bir erdemi yoktu.

Nitekim Adnan Oktar operasyonunun hemen ardından devre-

ye giren Ergenekon medyasının amiral gemisi Oda TV de operasyona katılmakta gecikmedi. (BKZ) (BKZ) (BKZ) (BKZ)

Öte yandan ortada daha fol yokken [söyle](#) enteresan [haberler](#) yaparak (Haberini okuyun Furkan Vakfi'ndan sonra sıranın Oktar ve kedicilere geleceğini açık yazmış Ergenekoncular) ön hazırlayan Oda TV ve Soner Yalçın ekibinden başkası değilken "İkinci adam" olarak bilinen karanlık bir ismin kendi canının derdine düşmüş olan cemaati [suçlaması](#) da, Ergenekon'un tıpkı cemaat gibi Adnan Oktar'ın da yanına birilerini yerleştirmiş olma ihtimalini getirmiyor değil.

ADNAN OKTAR'IN 'DERİN' MÜRİDİ SİLAHLI OLARAK KAÇTI

KİMDİR BU TARKAN YAVAS?

Adnan Oktar faslı uzadı bitiriyor.

Bakın şu görsel AKP'nin ilk aile fotosu.

Ve şu da birkaç gün önce Erdoğan'ın açıkladığı ve batı medyası tarafından "Aile kabi-

nesi" olarak nitelenen Cumhurbaşkanlığı Kabinesi görseli.

Görüldüğü üzere aslında ortada parti filan kalmamış durumda. Kurucu kadrodan bir kişi bile yok artık. Sadece icraatçı olarak değil, partiden ismi bile silinmiş durumda. Pek çoğu korkudan bir yere kımıldayamıyor, ağzını açamıyor... Aksi halde hain ilan edilmesi, ailesinin kaçırılması işten bile değil.

Büyük Ajanda'nın sahipleri son derece profesyonel bir şekilde Erdoğan'ı bir yandan maşa olarak kullanıp, kendilerine düşman olarak gördükleri her şeyi yok ettirirken diğer yandan onu muazzam bir sessizlikle yalnızlaştırmayı başardılar. Artık ortada parti, siyasi görüş filan yok. Erdoğan ve ailesi var. Dolayısıyla bundan sonra yaşanacak tüm sıkıntılar, kötülükler ve melanet artık tamamen Erdoğan ve ailesinin üzerine yapışıp kalacak.

Kendisi de gönüllü olarak bu işe soyunan Erdoğan da şüphesiz boş durmuyor. Bir yandan çaresizce kendi silahlı milislerini hazırlarken, diğer yandan halkın arkasında sonsuza kadar duracağına dair bir kanaate sahip.

Şüphesiz yanılıyor...

Tarih boyunca öyle olmuştur. Bu gün çıkarları için "Allah ömründen alıp Reis'e versin" diye yaltaklananların ilk ciddi krizde kendisine vurmaya başladıklarında anlayacak gerçeği ama iş işten geçmiş olacak. Erdoğan'ın yalnızlaştırma sürecinde artık son aşamaya gelindi. Bize göre "Tek Adam" rejimi, Erdoğan kendince hilafet zannediyor ama Ergenekon günah keçisi sürecini Bahçeli eliyle tamamlamış durumda. Bir iki küçük rötuş kalmış o kadar. Artık istedikleri anda yine düğmeye basacaklar yeni bir faz geçecek ve tıpkı Malezya'da olduğu gibi "Vay alçak demek ki gerçekmiş tüm iddialar" fazına geçirilecektir toplum.

Tıpkı belgeseldeki gibi.

Belgeselin final kısmı ise çok ilginçti. Yırtıcıların av sürecini tamamladıktan, yani artık ortada yeterli av kalmadığına inandıkları anda birbirine yöneldiklerini söylüyordu belgesel. Ben onların yalancısıyım. Çakallar birbirine giriyor, yılanlar hemcinsini zehirliyor, güçlü olan düne kadar beraber avlandığı zayıfı bir kuytuda indiriveriyordu.

Belgesel işte... Masadaki ajandaları anlama kılavuzu değil şüphesiz.

<https://www.youtube.com/watch?v=w6rv9w2Db0Y>

MEHMET YILDIZ

MehmetYildiz@Tr724.com

İKTİDAR UĞRUNA 250 KURBAN

15 Temmuz'u tartışırken yapılan en büyük hata, her şeyi 16 Temmuz sabahından itibaren ele almak oluyor ki bu doğru değil. 15 Temmuz öncesinde neler olup bittiğini anlamadan sağlıklı değerlendirme yapılamaz.

Bu yüzden biraz geriye gidelim. Yolsuzluk ve rüşvet soruşturmalarında suçüstü yakalanan Erdoğan, bu soruşturmaları kendine darbe olarak nitelendirmiş ve bunu kendisine yapanların terör örgütü olduğunu iddia etmişti. O günlerde katıldığı bir TV programında Mustafa Karaalioglu'nu [terör örgütü diyeceksin](#) diye haşlamasını hatırlayın.

KENDİ KENDİNE DARBE YAPAN İKTİDAR

Çevresindekilerin Gülen Cemaati'nin terör örgütü olduğuna inanmıyor olması Erdoğan'ı çileden çıkarmaya yetiyordu. Öyle bir şey yapma-

ÖYLE BİR ŞEY OLMALIYDI Kİ HEM BAŞARILI BİR DARBE OLMAMALI HEM DE BİRİLERİ DARBE YAPMIŞ GİBİ GÖRÜNMELEYDİ. VE AYNI ZAMANDA KAN AKMALIYDI, İNSANLAR ÖLMELİYDİ Kİ DOST DÜŞMAN HERKES ORTADA KANLI BİR ÖRGÜTÜN VARLIĞINDAN ASLA ŞÜPHE ETMESİN.

lıydı ki cemaatin terör örgütü olduğuna herkes inanmalıydı. İşte 15 Temmuz'a giden yolun taşları bu şekilde döşenmeye başladı. "[Binali Yıldırım'ın hoşuna gitmeyen 15 Temmuz Projesi](#)" böylece uygulamaya konuldu.

Önce cemaat iltisakı nedeniyle bürokraside kıyım yapıldı... Sonra gözaltı ve tutuklamalar başladı. Genç ihtiyar, kadın erkek, çoluk çocuk binlerce kişi tutuklanmaya başladı. O günlerde bir gazeteciye röportaj veren Saray savcılarının biri "[gerekirse 500 bin kişiyi gözaltına alırız](#)" dedi. Ardından çember daha da daral-

tıldı. Ordu içinde cemaat mensubu olduğu iddia edilen 1500 kişilik bir liste olduğu, bu listedekilerin tamamının yakında gözaltına alınacağı, hatta bazılarının infaz edileceği bilgisi ortaya atıldı. Bu listedeki isimler el altında sızdırılmaya başladı ve asker tahrik edildi.

Bu arada Ankara'da Hulusi Akar'ın müdahale edeceği dedikoduları dolaşıma sokuldu. Öyle ki 2016 bahar aylarında Ankara'ya uğradığımda, havuz medyası kalemlerinden biri müdahalenin an meselesi olduğunu söylüyordu. Bütün kuvvet komutanlarının içinde olduğu bir askeri müda-

hale söylentisi her köşe başında fısıltıyla konuşulur olmuştu.

İş artık darbenin yapılmasına kalmıştı. Öyle bir şey olmalıydı ki hem başarılı bir darbe olmamalı hem de birileri darbe yapmış gibi görünmeliydi. Ve aynı zamanda kan akmalıydı, insanlar ölmeliydi ki dost düşman herkes ortada kanlı bir örgütün varlığından asla şüphe etmesin. Zor ama güzel “proje” değil mi? Ve Erdoğan bunu başardı. 15 Temmuz gecesi bunu başarmanın gururuyla kameralar karşısına çıktığı zaman yanında konuşlanan Damat Berat Albayrak’ın gülücükler dağıtması boşuna değildi. Evet, Damat’ın yüzünde bu gülücüklerin açması için 250 kişinin hayatını kaybetmesi lazımdı ve kaybetti. (Allah ölenlere rahmet etsin, yakınlarına sabır versin)

Darbe girişimini günler öncesinden haber alan Erdoğan, MİT Müsteşarı ve Genelkurmay Başkanı bu girişimi engellemek yerine bir an önce ve istendiği formatta olması için her şeyi yapmışlar.

Biraz sonra detayına gireceğimiz sonraki gelişmelerden anlıyoruz ki aslında o gece çok daha fazla sayıda insanın ölmesi istenmiş. Çünkü ne kadar çok insan ölürse Erdoğan’ın kirli iktidarı o kadar kolay kurulacaktı ve de öyle oldu.

YENİ DEVLET’İN KURULMASI İÇİN 250 KİŞİ HAYATINI KAYBETTİ

15 Temmuz’un 2. yıldönümünde, iktidar kanadının sık sık dile getirdiği ve hayatını kaybedenlerin yakınlarının bile tepkisini çekecek ölçüde istismar etmekten çekinmediği “250 şehit” konusuna gelelim.

Önce rakamlar: TSK’nın verdiği bilgiye göre darbe girişimine 8.651 asker katılmış. O günlerde Türkiye’nin polis gücü yaklaşık 270.000 personelden oluşuyor. Aynı şekilde Jandarma gücü de 270.000 personeli buluyor. Toplam 540 bin personel.

Bu güç, darbe girişiminde bulunan 8.651 askeri durdurmak için fazlasıyla yeterliyken neden kalabalıklar kaosun içine

çekildi? Halk kaosun içine çekildiği için maalesef [240’tan fazla insan hayatını kaybetti](#), [1.500’den fazla kişi yaralandı](#). Erdoğan hepimizin gözünün içine baka baka o gece yalan söyleyerek girişim başladıktan sonra enışteden aldığını söylediği darbeyi günlerce öncesinden biliyordu. Bu bilgi sadece onda değil bu senaryonun başrol oyuncularını Hakan Fidan ve Hulusi Akar’da da vardı. Darbe olacağını bile bile önlemek için hiçbir şey yapmadılar; çünkü olmasını istiyorlardı, olması için her türlü teşviği yaptılar. Özel Kuvvetler Komutanı Zekai Aksakallı’nın, [“Komuta kademeleri kışlalardan çıkılmayacak emri verse bu teşebbüs gerçekleşemezdi”](#) sözü bu nedenle önemli. Gelecekte Erdoğan-Fidan-Akar üçlüsü, kirli bir iktidar uğruna bunca insanın ölümüne göz yumdukları için hesap verecekler. Ama bu dünyada ama öbür dünyada...

SONRAKİ YAZI: Meclis Araştırma Komisyonuna verilen ifadeler **sivil ölümleri arttırmak için halkın bilerek sokağa döktüğünü** ortaya koyuyor.

PROF. DR. MEHMET EFE ÇAMAN

MehmetEfeCaman@Tr724.com

@MehmetEfe_Caman

YENİ DEVLETİN YÖNÜ

Sadece bir kıta değildi Avrupa, Osmanlı aydınları için. Aynı zamanda modernleşmenin ve ilerlemenin de beşiğiydi. “Müasır medeniyet” olarak dünyayı derinden etkileyen dönüşümler Avrupa’dan çıkmış, insanlığın ortak malı haline gelmişti. Bunun farkındaydı, 1800’lü yılların gerileyen Osmanlı İmparatorluğu’nun elitleri. Reformasyon, Rönesans, Westfalya Barışı sonrası ortaya çıkan teritoryal devlet, Amerikan ve Fransız devrimlerinden sonra doğan ve devlet modelini ulus-devlet rotasına sokan toplumsal hareketler, Sanayi Devrimi gibi üretim ilişkilerinde ve sınıfsal sosyolojide meydana gelen değişimler, Osmanlı İmparatorluğu’nu ister istemez etkisi altına aldı.

Avrupa, Osmanlı askeri gücünü teknolojik ve bilimsel ilerlemesiyle, toplumsal örgütleniş ve kurumsallaşma şemasıyla,

DEĞERLER DÜNYAMIZ MAALESEF ARTIK BU! PUTİNİST BİR REJİM – TEK ADAMIN ÜLKE KADERİNE TAMAMEN TEK BAŞINA KARAR VERDİĞİ BİR FAŞİZAN DİKTATÖRLÜK! HİLELİ VE GAYRI-ADİL SEÇİMLERDEN BİLE HESAP SORULAMAYAN BİR ORTADOĞU-AVRASYA DEVLETİ!

hukuk anlayışıyla, vatandaşlık konseptiyle, cinsiyetler arası ilişkilerden ekonomik üretim modeline kadar değişik sosyo-kültürel ve teknik sahalarda geçerek önce durdurmuş, sonra geriletmişti.

Osmanlı’nın bu duraklama ve gerileme sorunu, modernleşmenin (Batılılaşma veya Avrupalılaşmanın) ana dinamiğini oluşturuyordu. İslami aidiyetten seküler aidiyete (milli aidiyete) geçiş bile, bu Avrupa etkisiyle meydana geldi. Osmanlı Aydını, coğrafi aidiyetten (Avrupa’da toprağı

olan ve Avrupa’ya coğrafi olarak aidiyeti bulunan bir devletin vatandaşı olmak) kaynaklanan nedenlerle, Avrupa’nın küresel sahada yaygınlaştırdığı tüm bu dönüşümlerin, birçok dünya coğrafyasına veya kültür sahasına oranla görece çok daha erken girdi.

Ön-modernleşme evresi (askeriyede ve eğitim sisteminde yapılan reformlar), Tanzimat Fermanı, Islahat Fermanı, sonrasında yapılan milli mücadele, Meclis devletinin 1920’de fiilen yerleşmesi ve İstanbul’dan kopuş, 1923’te fiili durumun adı-

Türkiye de Atlantik Paktına iştirak edecek

Dış İşleri Bakanı Köprülü tarafından yapılan yeni bir teklifin Amerika, İngiltere, Fransa ve İtalya tarafından destekleneceği bildiriliyor

Türk teklifi evvelâ Strasbourg'da ve sonra da Vaşington'da Atlantik Paktı Konseyi toplantısında görüşülecek, Skandinav memleketleri ile Holanda ve Belçikanın Atlantik Paktına iştirakimize muhalefet ettikleri kaydediliyor

1945 SONRASI YENİ ULUSLARARASI SİSTEM İKİ KUTUPLU YAPISIYLA TÜRKİYE'NİN SOVYET GÜDÜMÜNE VE HATTA İŞGALİNE GİRME RİSKİNİ BERABERİNDE GETİRDİĞİNDE, AYNI SİYASİ ELİT BATI YÖNELİMİNİN DEVAMI OLARAK GÖRDÜĞÜ NATO'YA GİRME KONUSUNDA TEREDDÜT ETMEDİ.

nın konulması ve cumhuriyetin ilanı, sonrasında yapılan yukarıdan aşağıya reformlar – tüm bu yönelimin esasında Avrupa orijinli, Batılılaştırıcı, modernleştirici bir yönde gerçekleştiğini saptamak durumundayız.

İlerleme düşüncesini bu hareketin merkezine koyarsak eğer, esasında öykünmenin değil, aksine gerçekçiliğin bu dinamiğin lokomotifini olduğunu görmemiz gerekir. İslamcılığın iddia ettiğinin aksine, taklitçilik değil, hayatta kalma dürtüsüdür burada söz konusu olan. 1950'lerde çok partili seçimsel sisteme (ön-demokrasi evresi!) geçiş ve sonrasında aşamalı olarak hukuk devleti inşası yönünde aynı yönelim doğrultusunda ilerleme, 1800'lerde alınan bir stratejik kararın sonucudur, onun meyveleridir. Mustafa Kemal Atatürk de Osmanlı aydınlanmacılığının bir ürünüdür, cumhuriyet de meşrutiyetin çocuğudur. 1923'te yeniden bir dünya kurulmamıştır, sadece kaçınıl-

maz bir merhale, bir etaba geçilmiştir yalnızca. Ad koymaktan ziyade, fiili durumun ortaya çıkması, yani sosyolojik dinamikler daha önemlidir tarihte. Önemli olan istikamettir. Önemli olan zihniyettir. Önemli olan tanıdır.

İNÖNÜ CHP'Sİ MENDERES DP'Sİ

Türkiye'nin bu bakımdan Kurtuluş Savaşı sonrasında derhal eski düşmanlarla ya da hasımlarla masaya oturması ve yeni bir sayfa açması bundandır. Batı karşıtlığının ülkeye yarar değil zarar getireceğini bilen bir eğitilmiş ve bilge kadro vardı 1920'lerde Türkiye'de. Oysa Kurtuluş Savaşı sonrasında Batı nefretini körüklemeyi gerektirecek birçok gerekçe bulunabilirdi. Bu yapılmadı. Çünkü Batılı devletlerle savaşırken, başka Batılı devletlerle ittifak içinde olmayı rasyonelce yan yana koyabilecek bir kadro yönetmekteydi ülkeyi. Savaşlarla geçen on yılların yorgun askerleri, esir dü-

şen Yunan generale kahve ikram edecek ya da rasyonelce Sovyetlerden silah ve mühimmat alırken, Sovyet güdümüne girmeyip bağımsızlık yanlısı ama Batılı bir rota izleyecek kadar devlet aklına sahiplerdi.

İkinci Dünya Savaşı'ndan irredentist fayda sağlamak gibi cazip bir durum varken, halkını ve yeni elde edilmiş bağımsızlığı tehlikeye atmamayı seçecek kadar da sağlıklı bir çekingenlik egemendi. Gemiye tehlikeli suların uzak tutmak daima baskın geldi cumhuriyet siyasi elitlerine. Maceracılıktan uzak, İttihatçıların yaptıkları hatalardan ders alan bir cumhuriyet siyasi eliti ülkeyi yönetti. 1945 sonrası yeni uluslararası sistem iki kutuplu yapıyla Türkiye'nin Sovyet güdümüne ve hatta işgaline girme riskini beraberinde getirdiğinde, aynı siyasi elit Batı yöneliminin devamı olarak gördüğü NATO'ya girme konusunda tereddüt etmedi. İnönü CHP'si de Menderes DP'si de bu konuda aynı yaklaşıma sahiptiler.

Avrupa entegrasyonu sürecini de kendi iç dinamiği olan Batılılaşma hedefiyle aynı potada eritti Türkiye. Reformların ana yönü daima daha fazla hukuk, daha fazla insan hak ve özgürlükleri, daha fazla şeffaflık ve ilerleme oldu. Avrupa Ekonomik Topluluğu, Avrupa Topluluğu, Avrupa Birliği hep Türkiye'nin ayrıcalıklı ortak olarak değil, tam üye olarak yer almaya gayret ettiği ve kendini bu doğrultuda değişime zorladığı ana dış politika hedefi oldular. Daha fazla hukuk! Hukuk devletinin inşası! İnsan hakları ve şeffaflaşma! İstikrar ve ekonomik büyüme, ekonomikman

Avrupa'yla bütünleşme! Çıtayı Avrupaseviyesine koyma – daha alta asla değil! Bunlar, iki adım ileri bir adım geri de olsa Türkiye demokrasi tarihini derinden etkileyen bir ana felsefenin, bir temel dinamiğin sonuçlarıdır. Türkiye'nin yeri tartışmasız olarak Avrupa'ydı – bu 1200'lü yıllardan beri tarihin bir gerçeğiydi! Ara rejimlere karşın, bu temel yönelim hiç değişmemişti. Türkiye tüm Avrupa kurumlarında yerini aldı. Osmanlı'nın çöküş döneminde bile Türkiye Avrupa'nın hasta adamıydı!

Değerler evreni! Sen ne kadar önemlisin! Bize kimlik verip, bizim kim olduğumuzu gösterirsin sen! Nereden geldiğimizden daha çok nereye gittiğimizle alakalı bir şeydir bu! Nerede olduğumuzla değil, nerede olmak istediğimizle ilgili bir şey!

NEREDEYİZ ŞİMDİ BİZ? NEREDE OLMAK İSTİYORUZ SAHİ?

2002'de başlayan AKP'li ve Erdoğan'lı dönem, 2005'te AB ile tam üyelik müzakere sürecine dâhil edilen ve Kopenhag demokrasi koşullarını yerine getirdiği tescil edilen sürece evrildi. Türkiye'de demokratik standartların 1800'lü yıllardan beri ulaştığı en ileri seviye yakalandı. İnsan ve azınlık hakları gelişti, evrensel üst seviyeye çok yaklaştı. Hukuk devleti ve siyasetin sivilleşmesi gibi konularda aşamalar kat edildi, büyük ilerlemeler sağlandı. Bununla gurur duyuyorduk, duymalıydık da. Fakat ordunun siyasetten çekilmesiyle boşalan alanı dolduramadık.

Tasarlanan 1982 devlet mimarisi, denge-fren mekanizmasını ordunun vesayeti üzerine kur-

muştu. Gerekçeleri haklı, yöntemleri haksızlıklarla dolu Erge-
nekon ve diğer darbe kovuştur-
maları sürecinde AKP bu boş-
luğu kendi menfaatleri lehine
doldurdu. Devleti kontrolü altı-
na aldı. 17 Aralık skandalı sonra-
sı yolsuzluğun metastaz yaptığı
siyaset-ticaret ortaklığı, derin
devleti yeniden sokulduğu me-
zardan çıkardı ve ona güç verdi.

Erdoğan ve AKP, suça bulaştıkları ve kendilerini kurtarmanın başkaca yolu kalmadığı için, bu derin yapılarla işbirliğine girmek durumunda kaldılar. Derin yapı nasyonalist-Avrasyacı eğilimdeydi, çünkü Batılaşma ve AB yönelimi kendilerini iktidardan etmişti. Bunun geriye döndürülmesi için her şeyi yapmaya – şeytanla işbirliği de dâhil! – hazır dılar. AB ve NATO yerine Rusya iyi bir alternatifti onlar için. Çünkü Rusya silah satmak veya ortaklık için formel demokrasi veya insan hakları gibi normatif değerleri sormuyordu. Rusya'nın kendisi zaten demokrasi ve hukuk devleti değildi! Bu durum bir anda 1800'lerden beri devam edilen rotanın değiştirilmesine sebep oldu.

Yeni rota artık Türkiye'yi farklı konumlandırıyor. Onu küresel bir güç yapma iddiasında. Batı'nın Türkiye'nin kuyusunu kazan, altını oyan, onu frenlemeye ve baltalamaya çalışan bir hasım olarak algılandığı bir kafa yapısı var. Bu zihniyet bugün devletin kılcal damarlarına kadar sızarak onu ele geçirdi.

15 Temmuz sonrasında tüm general-amiral kadroları toplamının yüzde ellisi (%50) darbeci oldukları iddia edilerek TSK'dan tasfiye edildi. Tüm subay kadrosunun da ben-

zer oranda tasfiyesi söz konusu. Bu bir darbedir! Bu devletin el değiştirmesidir. Bunun sebebi, Türkiye'nin 250 yıllık ana rotasının değiştirilmesidir. Gemi artık tehlikeli sularda. Suriye'de Rusya ile iş tutan, Rusya'ya nükleer santraller inşa ettirten, Moskova'dan hava savunma sistemi tedarik eden, Putin'le dost olan bir Ankara yönetimi var. Ayı ile aynı yatağa giriyor ülke! Ve bu Rusya yöneliminin sonrasında tüm Batılaşma yani modernleşme ve demokratikleşme kazanımlarını tüketti. Ülke, Tanzimat öncesi, fermanlarla yönetilen faşist bir devlete geri ışınlandı! Ve biz 21. yüzyıldayız!

Hukuk devleti, insan hakları, mülkiyet hakkı, kişinin dokunulmazlığı, yasalar önünde eşitlik, azınlık hakları, sınırlı devlet, güçler ayrılığı... Daha sayayım mı? Bunlar artık yok! Ne var peki? Meclisin fiilen işlevsizleştirildiği, önüne gelenin keyfi olarak siyasileşen yargı marifetiyle tasfiye edildiği bir ceberut devlet var! Değerler dünyamız maalesef artık bu! Putinist bir rejim – tek adamın ülke kaderine tamamen tek başına karar verdiği bir faşizan diktatörlük! Hileli ve gayrı-adil seçimlerden bile hesap sorulamayan bir Ortadoğu-Avrasya devleti! 1800'lerden beri ülkeyi adam eden ana hat kırılmış, ülke makarası boşalmış bir şekilde hızla boşluğa kayıyor.

Bu gidişin sonunun hayırlı olmadığını söyleyen bu satırların yazarına inanmayanlar, tarihin derinlerinden bizi uyarın 250 yıllık atalarımıza kulak versinler! Yoksa batan sadece gemi olmayacak! Mürettebat ve yolcularla beraber batacak gemi!

İŞADAMLARI BAVULLARI TOPLADI, ROTA ALMANYA

Başlık ilk başta iddialı gelebilir. Amma velakin 24 Haziran 2018 Pazar günü itibarıyla Erdoğan tipi başkanlık rejiminin milletten de onay alması en fazla patronların uykusunu kaçırdı.

Beyaz Türklere has bir korkunun ötesine geçildi. Etnik kimliği, meşrebi, ideolojisi, inancı farklı insanlar “tek adam” rejiminde başlarının her an derde girebileceği endişesini taşıyor.

Kimse alenen telaffuz edemese de Anadolu yarım adasında endişe ve korku hâkim.

BAŞKAN ERDOĞAN’IN İLK HAFTASI

Kendisinin tabiri ile “Başkan” Recep Tayyip Erdoğan’ın yayımladığı ilk kararnameler ve kabine için seçtiği isimler yeni dönem hakkında hayli fikir veriyor.

Devletin kasasının anahtarlarını (Maliye ve Hazine) damadı Berat Albayrak’a vermesi Türkiye’nin aile şirketi gibi idare edileceğinin en müşahhas hali oldu.

Tren kazası için gözyaşı bile dökmeden “Adnan Hoca” diye bilinen Adnan Oktar ile 300’e yakın kişi gözaltına alındı.

Her safhası kameraya çekilmiş, senaryosu iyi çalışılmış operasyonda polis ismi geçen kişileri peşinen suçlu ilan edecek bir tarzda hareket etti.

Şüpheli insanlara karşı takınılan o mütekebbir ve ceberut tavırlar sebepsiz değil. Kimsenin Erdoğan rejiminin polisleri dünden daha ceberut olacak.

“Herkes ayağını denk alsın.” demek istiyorlar.

Son iki-üç senedir Hizmet Hareketi’ne reva görülen hukuk ihlallerinin bundan böyle her kesime tatbik edilebileceği mesajı veriliyor.

ADNAN OKTAR, TEK ADAM REJİMİ İÇİN BAHANE

Adnan Oktar ki İsrail ile kuvvetli bağları olduğunu saklamıyordu. Mamafih bu irtibatlarına rağmen savcı önüne bile çıkmadan çarmıha gerildi. İddia edilen suçları işleyip işlemediğini kimse ta-

kip etmeyecek.

Saray gazeteleri hükmü verdi ve Adnan Oktar grubu “terör örgütü” ilan edildi. Hizmet Hareketi’ne terör örgütü iftirasını atan o gazetelerin yazı işleri müdürleri, senelerdir gazetecilik namı ile cellatlık yaptığından Saray’ın yeni düşmanlarını sallandırırken gayet rahat hareket edecek.

Dün Hizmet Hareketi, Kürtler ve Furkan Vakfı (Alparслан Kuytul) öcü olarak gösterildi. Bugün Adnan Oktar, yarın CHP ya da herhangi bir cemaat derdest edilebilir.

Akşamdan sabaha her nefis vatan hainliği yaftasına muhatap olabilir.

NELERİ UNUTTUK?

24 kişinin vefat ettiği ve 318 kişinin yaralandığı tren kazası, doların bir haftada 25 kuruş, euronun 27 kuruş artması, yumurtaya ge-

DÜN HİZMET HAREKETİ, KÜRTLER VE FURKAN VAKFI (ALPARSLAN KUYTUL) ÖCÜ OLARAK GÖSTERİLDİ. BUGÜN ADNAN OKTAR, YARIN CHP YA DA HERHANGİ BİR CEMAAT DERDEST EDİLEBİLİR.

len yüzde 10 zam ve padişahın bile bu kadarına muvaffak olmayacağı cumhurbaşkanlığı kararnameleleri ve daha nice hayati mesele hemen unutuldu.

Adan Oktar haberleri ile hepsi unutturuldu. Doların 25 kuruş artması döviz borcu altında inleyen şirketlere bir haftada 57 milyar TL ilave yük bindirdi. Nasıl ödenecek bu paralar? Cevap yok!

Dün sanayinin yüz akı Boydak ailesine reva görülen zulmü ve Kayseri 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin hukuk tarihine geçecek ucube kararını "Boydaklara daha ne kadar rencide edilsen sayın Gül!" başlıklı makalede (<http://www.tr724.com/boydaklar-daha-ne-kadar-rencide-edilsinler-sayin-gul/>) dile getirmeye gayret ettim.

Velhasıl Erdoğan'ın gözüne kestirdikleri birer birer tasfiye ediliyor. Liste çoktan hazır. Vakit alıyor operasyonlar. İmkân bulsalar gece yarısı her muhalifi zindana tıkacaklar.

SEÇİMİN AKABİNDE TANSİYONUN DÜŞMESİ BEKLENİR

Seçimi müteakip bir huzur esintisi beklenir değil mi? Son bir haftada olup bitenler zahiren huzur içinde olanların da rahatının kaçtığı manasına geliyor.

Sandıktan çıkan netice tansiyonu düşürmek bir tarafa gerilimi, kutuplaşmayı had safhaya çıkardı. Yolun sonu karanlık. Bunun farkında olanlar B, C planlarına odaklandı.

Fırsatını bulan nakit parasını Avrupa Birliği (AB) üyelerinden birine, hassaten Almanya ve Hollanda'ya çıkarıyor.

İŞADAMLARININ YENİ ADRESİ ALMANYA

Mevzuatı fazla esnek olmasa da en fazla tercih edilen adres Almanya. Almanya'ya sadece Emrullah Turanlı (Taş Yapı), Sinpaş GYO (Avni Çelik), Ali Balkaner (2001 krizinde batan 21 banka-

dan biri olan Yurtbank'ın sahibi) ve Aydın Doğan gibi patronlar gelmiyor.

Türk Telekom, TNet, Vodafone, Turkcell, Microsoft ve Netaş gibi telekomünikasyon sektörünün en büyük şirketlerinde üst düzey idarecilik yapmış isimler de Almanya'da ya şirket kuruyor ya da yönetici olarak yabancı şirketlere transfer oluyor.

Tekstil, inşaat ve lojistik sektörlerinden çok sayıda işadama Almanya Yabancılar Dairesi'nden ikamet müsaadesi almak için sırada.

Adalet ve Kalkınma Partisi'ne (AKP) yakın müteahhitlerin de yüz milyonlarca euro büyüklüğünde yatırım için müracaatta bulunduğu konuşuluyor.

ALMANYA İNCE ELEYİP SIK DOKUYOR

İlginç vak'alar da yaşanıyor. Gayrimenkul camiasının önemli bir ismi satın aldığı binayı alışveriş merkezine dönüştürmek için aylarca beklemiş. Amma velakin projeye onay verilince hayalleri suya düşmüş.

Şimdi o binayı Almanya Göç ve Mülteci İdaresi (BAMF) göçmenlere kullanıyor ve Türkiye'den gelen gruba kira ödüyor.

DW, Almanya'nın Hizmet Hareketi mensupları için ikinci bir merkez haline geldiğini yazarken her ne hikmetse Türkiye'den yüzlerce işadaminin kapıda sıraya girmesinden bahsetmedi.

Üstelik AKP'nin verdiği balı ihalelerle ihya olanlar da aynı kuyrukta bekliyor. Türkiye'den bazı grupların fonlar üzerinden Almanya'ya para taşıma formülünü ilk dakikada farketmiş. "Şüpheli" buldukları bir-iki gruba bankalar üzerinden "hayır" cevabı verilmiş.

YOLUN SONUNDA IMF VAR

Almanya ile mahdut değil sermaye göçü. ABD'de Miami, New

York, Teksas ve Washington DC şehirleri, Kanada, İngiltere, İsveçre, Hollanda, Belçika, hatta Yunanistan bile Türkiye'den kaçan sermayenin yeni adresi oldu.

İkamet izni almak için ne lazımsa yapıyor işadamları.

Sadece mayıs ayında 1,7 milyar dolar doğrudan sermaye kaçtı. Yabancıların sattığı hisse senedi ve tahvil tutarı 2,4 milyar doları buldu.

Kur böyle artmaya devam ederse Türkiye er ya da geç Uluslararası Para Fonu'ndan (IMF) kredi talep etmek mecburiyetinde kalacak.

Başkan Erdoğan o ihtimale sıcak bakmazsa kapıları kapatacak ve odanın içinde ne var ne yok el koyacak.

MÜSADERE YENİ DÖNEMİN SOPASI

Buna imkân vermemek için Boydak ailesinin hisselerinin düzmece bir kararla müsadere edilmesine her kesimin itiraz etmesi şart. Var mı böyle bir ihtimal? Maalesef yok.

Erdoğan korku rejimini cesurların sayısını azaltarak inşa ediyor.

Bavullarını toplayan işadamları arasında Erdoğan'ın has dairesinden isimlerin olması yeni dönemde kitleleri, sermayedarı sindirmek için müsadere (el koyma/devletleştirme) sopasının kullanılacağını ayan beyan ortaya koyuyor.

DW'ye not: Baskı ve zulümden kaçıp Almanya'ya ikinci adres, hatta yeni merkez olarak görenler arasında Hizmet Hareketi mensuplarından başka insanlar da var.

Suç onlarda değil, onları böyle bir göçe mecbur bırakan otoriter Erdoğan'da...

Bu bilgileri haberin fikri takibi için küçük bir katkı kabul edin lütfen!

HASAN CÜCÜK

HasanCucuk@Tr724.com

@HasanCucuk

RONALDO'YU JUVENTUS'A GÖTÜREN SEBEP

ŞAMPİYONLUK SAYISI

Bu sezonun en flaş transferi Cristiano Ronaldo'nun Real Madrid'den Juventus'a gitmesi oldu. 33 yaşındaki yıldız önümüzdeki 4 yıl boyunca İtalyan ekibi için ter dökcek. Artık kariyerinin sonbaharını yaşayan Ronaldo için ödenen ücret 117 milyon Euro. 2009'da

Ronaldo'yu 94 milyon Euro'ya renklerine bağlayan Real Madrid, 9 yıl sonra sattığı oyuncusundan kar etmeyi başardı. Akıllardaki soru Ronaldo neden Juventus'a gitti?

Cristiano Ronaldo'nun Sporting Lizbon'da 2002'de başlayan profesyonel futbolcu yolculuğu 2003'te Manchester United'e transfer olmasıyla farklı bir noktaya evriliyordu. Alex Ferguson, gözdesi David Beckham'ı bir kalemde silip Real Madrid'e satınca, boşluğunu doldurmak için 19 yaşındaki

genç Ronaldo'yu kadrosuna katmıştı. Üstelik Ferguson, genç yıldız Manchester United'in efsanelerinin giydiği 7 numaralı formayı vermişti. 19 milyon Euro ödenen Ronaldo daha ilk maçında kalitesini ortaya koyup, sadece Beckham'ın boşluğunu doldurmakla kalmayıp dünya çapında bir yıldız olacağını sinyalini verdi. Manchester United formasını 2009'a kadar giyen Ronaldo, 6 yılda 3 Premier Lig şampiyonluğu yaşadı. Bunun yanında 2008'te Şampiyonlar Ligi kupasını kaldırdı.

2009'da 94 milyon Euro bedelle Manchester United'den Real Madrid'e transfer olurken dünyanın en pahalı futbolcusu unvanının da sahibi oluyordu. Real Madrid'de gollerini sıralayan Ronaldo'nun lig şampiyonluğu yolunda önemli bir rakibi vardı: Barcelona. Katalan ekibi tarihinin en başarılı dönemine girdiği yıl Ronaldo, İspanya'ya geliyordu. Josep Guardiola yönetimindeki Barce-

lona, lig, kupa ve Şampiyonlar Ligi'nde fırtına olup esiyordu. La Liga şampiyonluğuna Barcelona hegomanya koyarken, Real Madrid için başarı kulvarı Şampiyonlar Ligi oluyordu.

Özellikle son 5 yılda 4 kez Şampiyonlar Ligi kupasını kazanarak, bu alanda rakipsiz olduğunu ortaya koydu. Avrupa'da bu denli başarılı bir Real Madrid vardı ama La Liga'da 9 yılda Ronaldo sadece iki kez şampiyonluk görmüştü. Her alanda kıyaslandığı Messi'ye lig şampiyonluğu sayısında geçilmiş, Ballon d'or sayısında ise eşitliği bozmuş bir Ronaldo vardı. Şampiyonlar Ligi kupa ve attığı gol sayısının yanı sıra Portekiz millî takımıyla Euro 2016'da yaşadığı şampiyonluk Ronaldo'nun hanesine yazılan artılardı.

Ronaldo 5 kez lig şampiyonluğu yaşadı

2003-18 arasında 15 yıl boyunca Avrupa'nın en başarılı iki kulübü Manchester United ve Real Madrid'e top koşturan Ronaldo 5 kez lig şampiyonluğu sevinci yaşadı. Aynı dönemde Barcelona, Juventus, Bayern Münih hatta PSG'de 2012'den sonra top koşturan oyuncular Ronaldo'dan daha fazla şampiyonluk gördü. Örneğin 2007'den bu yana Bayern Münih formasını giyen Franck Ribery 11 yılda 8 lig şampiyonluğu gördü. Her alanda yarıştığı kendinden 3 yaş küçük olan Messi, tam 9 kez La Liga'da şampiyonluk gördü. Bu rakamlara baktığımızda Ronaldo'nun neden Juventus'u tercih ettiğini rahatlıkla anlıyoruz.

İtalyan futbolunun lokomotifi Juventus, son 7 yıla tek başına damga vuran bir ekip. 2006'da şikeden dolayı son iki şampiyonluğu silinip Serie B'ye düşürülen Juventus bir yıl sonra yeniden Serie A'ya çıkmasına karşılık şampiyonluk sevinci yaşaması için 2011'e kadar beklemesi gerekiyordu. 2011'den sonra diğer takımlar ancak lig ikinciliği için mücadele eder pozisyona gelmişti. Üst üste 7 yıl şampiyon olan Juventus'un bu başarısını sürdürmeye devam etmesi sıradan bir durum artık. İşte Juventus'un lig hegomanyasının Ronaldo'nun kulüp değiştirmesinde önemli bir etken olduğunu aşıkır.

Ronaldo'nun Serie A'ya gelmesi son dönemin en önemli olaylarından biri olduğunun altını çizmek gerekiyor. 1990'lı yıllara kadar Avrupa'nın bir numaralı ligi olan Serie A daha sonra kan kaybetmeye başlamış, Premier Lig ve La Liga'nın gerisine düşmüştü. Ronaldo gibi bir yıldızın varlığı gözleri yeniden Serie A'ya çevirmede önemli rol oynar. Tek yıldızla elbette fazla bir şey olmaz ama bu isim Ronaldo ise durum değişir.

33 yaşında lig değiştirmek beraberinde riskleri de getiriyor. Andriy Shevchenko ve David Beckham örneğini hepimiz biliyoruz. Beckham La Liga'da, Shevchenko Premier Lig'de bekleneni veremedi. Hatta Zlatan Ibrahimovic'in La Liga macerasını da aynı kategoride değerlendirebiliriz. Ronaldo'nun nasıl bir performans göstereceği merak konusu ama şu bir gerçek ki; futbol dünyası yıldız oyuncudan dolayı Serie A'ya daha fazla dikkat kesilecek.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN, GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

Sanal gerçeklik terapisiyle yükseklik korkunuzu yenin!

İngiltere’de yapılan yeni bir araştırma, sanal gerçeklik teknolojisinin yükseklik korkusunu yenmeye yardımcı olabileceğini gösterdi. Oxford Üniversitesi’nden psikiyatristler ciddi şekilde yükseklik korkusu olan 100 gönüllü üzerinde sanal gerçeklik teknolojisi kullanılan bir terapi yöntemi denedi. Hastalar taktıkları sanal gerçeklik gözlüklerine yansıtılan sanal dünyada bir ağaçta kalmış kediyi kurtardı, güvenlik bariyeri olmayan bir platformdan aşağı atladı ve uçan bir balinanın üzerinde gitti. Sonuçları Lancet Psychiatry dergisinde yayımlanan çalışmada hastaların yükseklik korkularında, sanal gerçeklik terapisi ardından ciddi bir azalma olduğu belirtildi. Araştırmacılar da sonuçların beklentilerini aştığını söyledi.

ARAŞTIRMA NASIL YAPILDI?

Araştırmaya katılan 100 gönüllü iki gruba ayrıldı. İlk gruptaki 49 kişiden iki hafta boyunca, haftada iki, üç kez olmak üzere yarımşar saat sanal gerçeklik gözlüğü takmaları istendi. Diğer 51 kişiye ise herhangi bir tedavi uygulanmadı.

Taktıkları gözlüklere yansıtılan sanal dünyada yüksek yerlerde farklı görevler yapmaları istenen deneklere, 2 haftalık çalışma sonunda bir anket ve 2 hafta sonra

bir anket daha yapıldı. Sonuçlara göre, terapiyi deniyen 49 hastanın 49’u da yükseklik fobilerinde ortalama yüzde 68 oranında bir düşüş olduğunu belirtti.

Sanal gerçeklik terapisi uygulanmayan deneklerin korkularında ise kendi beyanlarına göre yüzde 3’lük bir azalma oldu. Aynı zamanda Oxford VR’ın kurucularından olan Oxford Üniversitesi Klinik Psikoloji Bölümü’nden Prof Daniel Daniel Freeman, “Doğrudan bir karşılaştırma yapmıyoruz ama sonuçlar yüz yüze terapiye alınması beklenenlerden daha iyi.” dedi.

AKIL HASTALIKLARININ TEDAVİSİNDE KULLANILABİLİR Mİ?

Bilim insanları şimdi aynı tera-

pi yöntemi farklı zihinsel hastalıkların tedavisinde de kullanılabileceğini umuyor. İngiltere’deki Sağlık Araştırmaları Ulusal Enstitüsü de geçtiğimiz aylarda akıl hastalıklarının sanal gerçeklik terapisiyle çözülmesi çalışmaları için 4 milyon sterlin yatırım yapacağını açıklamıştı. Araştırma ekibi şizofreniden depresyona kadar birçok hastalığın tedavisinde sanal gerçeklikten faydalanmanın yollarını inceleyecek. (BBC)

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY [e-gazete] | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDİTÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com